ANUL V. - No. 8.
15 Februarie 1929.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar
şi în Românul necinstit şi înstrăinat!“

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“
Apare la 1 şi 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. LAZAR ISAICU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
CLUJ, STRADA B O B N-rul 7.

TIPOGRAFIA „ARDEALUL“
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

ANUL V. — Nr. 8

Cluj, 15 Februarie 1929

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“

România în pragul anarhiei

— Agitaţia „comunistă“ şi agitaţia pentru „amnistia generală“ —

„Principiile dela Alba-Iulia“

Memoriu deschis

Adresat d-lui Iuliu Maniu

Preşedintele Consiliului de Miniştri

Domnule Prim Ministru.

Alegerile generale dela 12 Decemvrie 1928 — prezidate de D-Voastră — ne-au exclus din Adunările legiuitoare.

Nici un reprezentant al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“, nu a putut să se strecoare printre rândurile „gărzilor cetăţeneşti“, ale partidului naţional-ţărănist, de sub înalta D-Voastră conducere.

Cu toate acestea, 32,000 de voturi, din toată ţara au izbutit să se pronunţe pentru listele cu linia dreaptă — a noastră.

In numele acestor 32,000 de creştini, neavând altă cale de a se rosti împreună, mă grăbesc a Vă supune — prin acest Memoriu deschis, ca şi ţara să ia cunoştinţă de dânsul — îngrijorările lor legitime, pe care în alte condiţii, aşi fi putut avea onoare să Vi le expun dela tribuna Parlamentului.

Două agitaţii-periculoase combinate — nu e prea mult să zicem că au adus România în pragul anarhiei — „agitaţia comunistă“ şi agitaţia pentru „amnistia generală“.

Răspunderea acestor agitaţii, cade întreagă în sarcina Domniei-Voastre, ca şef al guvernului.

Căci de vre-o opt ani de zile — dela măsurile de ordine luate de guvernul generalului Averescu — este ştiut, că nu se mai pomenise în ţară, de nici o agitaţie „comunistă“ şi de nici o frământare anarhică, pentru „amnistia generală“: cari stau în strânsă legătură una cu alta, şi se datoresc aceloraşi agitatori.

„Amnistia generală“, are de scop să elibereze pe „comunişti“ pentru ca odată eliberaţi — cu adăogirea tuturor trădătorilor jidani, de peste hotare — să sporească agitaţia „comunistă“: dezorganizând Statul şi naţia.

In faţa acestei primejdii — ca în toate împrejurările — D-Voastră Vă conduceţi de principiile dela Alba-Iulia, ale Preşedintelui Wilson.

Dar oricum să fie, e fapt:

Agitaţia „comunistă“ — care nu exista înainte de venirea partidului naţional-ţărănist la guvern — se desfăşoară acum în toată ţara ca acţiune îndreptată contra Statului şi a Societăţii, de azi, cu scopul de a desfiinţa proprietatea privată, şi altele.

Se naşte întrebarea — ca să se poată justifica, şi aplicarea principiilor D-Voastră:

Cu ce se justifică?

Se justifică agitaţia „comunistă“ cu rezultatele pe care le-ar fi dat aplicarea sistemului comunist undeva?

Dar comunismul, care ni se propovădueşte, a fost aplicat în Rusia, de către regimul „Sovietelor“, înfiinţat de Lenin, şi a avut ca rezultat anarhia, pierderea a milioane de vieţi omeneşti, dezorganizarea producţiei, foametea şi răscoala muncitorimii ei însăşi, cum ne arată ştirile ce ne vin necontenit de acolo:

„Paris 22 (Rador). — Publicaţia oficială a sindicatelor din Rusia constată că mişcarea anti-sovietică a luat proporţii neobişnuite şi ameninţă regimul la sate. In unele locuri, detaşamente de miliţie trimise pentru restabilirea ordinei au fost dezarmate de sătenii revoltaţi. Guvernul a decis să facă asigurări obligatorii asupra vieţii pentru toţi funcţionarii ce acceptă posturi la sate.

Presa sovietică semnalează în fiecare zi cazuri de atentate teroriste. Comuniştii sunt nevoiţi să părăsească satele, unde-i ameninţă moartea şi să se pună în siguranţă la oraşe.

Foametea în Ukraina continuă să facă ravagii. Guvernul sovietic a acordat o nouă sumă de 270.000 ruble pentru ajutorarea provinciei Odesa, una din cele mai lovite de foamete“.

Foamete şi teroare!

Acesta este răspunsul faptelor, la făgăduelile comunismului: împotriva căruia se răscoală astăzi — după zece ani de neînchipuite suferinţi — ţăranii ruşi, recurgând la acte de terorism, ca să scape de organizatorii regimului sovietic.

Foamete: pentru creştini.

De aceasta a început a-şi da bine seama şi muncitorimea din celelalte ţări, de mare industrie, îndepărtându-se de comunism:

„Londra 22 (Rador). Comitetul central al partidului comunist, în raportul său către congresul anual al partidului, recunoaşte declinul mişcării comuniste în Marea Britanie. Deşi Internaţionala a 3-a a ordonat ca la viitoarele alegeri generale partidul să prezinte 50 candidaţi, comitetul a constatat că nu va putea încerca să depună decât cel mult 20 candidaturi“.

Muncitorii englezi — cari stau în fruntea muncitorimii tuturor ţărilor — părăsesc comunismul, de

care au putut fi înșelați, un moment și ei, de către agitatorii bine plătiți ai guvernului „sovietic", cari mișună pretutindeni.

Impotriva acestor agitatori, însfârșit — toate guvernele iau măsuri, întrucât se vede, că agitația comunistă, este cea mai mare primejdie, pentru existența națiilor.

Măsurile luate de Franța și Anglia și de Statele Unite ale Americei, D-Voastră le cunoașteți, desigur. Dar foarte caracteristică în această privință — pentrucă arată direct pe autorii adevărați ai agitației comuniste, de oriunde — este măsura din urmă a guvernului Sârbiei:

„Belgrad 23. — Autoritățile au disolvat partidul muncitor evreesc din Serajevo. Arhivele au fost confiscate".

Față de aceste constatări de pretutindeni, avem dreptul să zicem și noi:

Agitația „comunistă" nu se justifică prin nimic în România.

Nu se justifică, nici prin rezultatele pe cari le-a dat comunismul. Ci din contră.

Nici prin exemplul muncitorimii din celelalte țări. Ci din contră.

Nici prin atitudinea celorlalte guverne. Ci din contră.

Dar aici intervin încă două considerații deosebite — speciale nouă — împotriva agitației „comuniste" în România:

România, nu este o țară industrială, capitalistă, cu milioane de muncitori proletari — ci este o țară agricolă, cu muncitori în marea lor majoritate proprietari de pământ: pentru care dar desființarea proprietății este absurdă.

România, stă la granița comunismului, având ca misiune — ce i se impune de către toate guvernele — ca să oprească revărsarea comunismului asupra celorlalte țări: pentru care dar agitația comunistă, este o gravă compromitere și a situației sale internaționale.

Prin urmare:

Dacă agitația „comunistă", nu se justifică nicăiri — întrucât s'a văzut, după o experiență de zece ani, ce înseamnă aplicarea comunismului — ea se justifică și mai puțin în România.

Dar atunci:

Nu se justifică desigur nici tratarea cu „principiile dela Alba-Iulia", a uneltirilor comuniste: cași cum ar avea o bază reală de revendicări legitime, posibile de realizat și cu urmări binefăcătoare dovedite pentru marea mulțime.

Domnule Prim Ministru

Faptele recente, nu mai îngăduie nici o îndoială asupra scopurilor pe cari le urmăresc agitatorii „comuniști", la noi și cari sunt anume:

Distrugerea organizației actuale a Statului și a societății și introducerea așa zisului „comunism", în folosul agitatorilor jidani, așa precum s'a făcut în Rusia de Lenin, organizatorul regimului „sovietic".

Imi Veți da voie să citez câteva exemple, reproducând știrile publicate în ultimile zile.

„Chișinău 21. — La sediul partidului comunist din localitate a fost astăzi o întrunire, cu prilejul împlinirii a cinci ani dela moartea lui Lenin.

Au participat la întrunire 1500 muncitori. S'au ținut discursuri și s'au împărțit manifeste incendiare"

Muncitorii „români", aclamă pe Lenin, și reclamă firește, introducerea regimului său.

Dar ca să-și ajungă scopul, mai curând, agitația „comunistă", s'a îmbinat cu agitația pentru „amnistia generală". Manifestele agitatorilor cheamă mulțimea la luptă pentru cucerirea amnistiei, și — ceeace Vă privește — atribue de-a dreptul favorizarea acestei agitații, reprezentanților partidului D-Voastră, zicând:

„Noul guvern care prin reprezentanții lui nu o singură dată în opoziție s'a pronunțat pentru amnistia generală, are astăzi datoria să acorde amnistia... Comitetul de inițiativă din Iași pentru amnistie, cheamă pe toți... pentru cucerirea amnistiei generale politice, militare și agrare"...

In timpul acesta, „străinătatea", Vă somează și ea tot pe D-Voastră, ca să acordați „amnistia generală" — pe motivul că ați promis-o — și în care cer anume să fie cuprinși Bujor și Boriș Ștefanoff, periculoși comuniști. Mă voiu mărgini să Vă amintesc numai cele din urmă două telegrame, cari V'au fost adresate, din Berlin, la data de 26 Ianuarie 1929:

„*Primului Ministru Maniu*
București

„Partidul Maniu a calificat situația în România ca ilegală. Guvernul Maniu a promis amnistia politică. Așteptăm imediata desființare a consiliilor de război, amnistia și liberarea lui Bujor și Boriș Ștefanoff.

Prof. Sigmund Freud, Deputat Wilhelm Ellenbogen. Prof. Max Adler. Prof. Martin Pappenhein".

Va să zică: nu numai „amnistia generală" — cu eliberarea lui Bujor și Boriș Ștefanoff — ci și *desființarea consiliilor de război!*

A doua telegramă, are acelaș cuprins și e semnată de avocații dr. Valentin Rosenfeld, dr. Eugen Schönhof, dr. Eduard Fliegel, și dr. Herman Frischauf, etc., cu toți: *Jidani cunoscuți.* Ca și cei din telegrama întâiu.

Dar pe când astfel, Jidănimea din toate lumea, Vă atacă pe D-Voastră, ca Prim-Ministru al României, cu somația *amnistiei imediate* — pe care aveți răspunderea că ați îngăduit, ca partizanii D-Voastră, să o promită în opoziție, — Jidanii din țară, sub masca „comunismului", înlesnesc atacarea țării însăș, cu armele, de către „sovietele" lor, dela Moscova, cum se vede din următoarea ultimă știre, publicată de ziare, la data de 28 Ianuarie 1929:

„Autoritățile superioare din Chișinău au fost informate în cursul zilei de eri, despre importante evenimente petrecute la unele puncte de frontieră cu sovietele

Astfel, agenții bolșevici au introdus și răspândit pe teritoriul nostru manifeste, prin care îndemnau pe militarii români să treacă în Rusia, unde se vor bucura de avantaje.

Se afirmă că 11 grăniceri dela punctele de frontieră Oniscani, Horia, Cloșca, Olănești, Filipescu din județele Tighina, Orhei și Cetatea Albă, ar fi dezertat trecând Nistrul.

Organele militare informate despre aceasta, au luat imediat măsurile impuse de împrejurări.

Tot eri ne-a parvenit știrea unui atac bolșevic în comuna Volovscaia, jud. Hotin.

Un grup de bolșevici înarmați au trecut Nistrul, pătrunzând în numita localitate, unde s'au dedat la jafuri.

Grănicerii și jandarmii noștri au rezistat deși numărul adversarilor era cu mult mai mare.

S'au cerut ajutoare dela un regiment de roșiori din Tg.-Ocnița.

In cele din urmă, bolșevicii au fost siliți să se retragă într'o pădură, care a fost înconjurată de armata noastră".

Armata: în luptă cu bolșevicii!

Iar totodată — pe când ne luptăm cu „bolșevicii", cari ne atacă la graniță — în capitală, este arestat agentul lor cel mai periculos, Jidanul Sașa Dobrogeanu (Katz) surprins în tovărășia altor doi Jidani comuniști, cunoscuți, Pauker si Finkelstein (Fabian): veniți dela Moscova ca organizatori ai agitației „comuniste", pentru introducerea regimului „sovietic" în România.

Domnule Prim-Ministru!

Acestea sunt *faptele*. In fața acestor fapte, nimeni nu ne poate învinui de exagerare, când zicem, exprimând cel puțin îngrijorările noastre:

România în pragul anarhiei.

„*Pragul anarhiei*" — știm bine — nu este încă anarhia ea însaș.

Dar oare să o așteptăm pe aceasta?

Așadar, să-mi permiteți — în vederea măsurilor ce cred că Vi se impun, ca șef al guvernului — să constat încă odată:

Agitația „comunistă" — cu desăvârșire stânsă, la noi, în ultimul timp — a reînceput violentă odată cu venirea la guvern a partidului național-țărănist.

Agitația „comunistă", primejduește existența nației și a Statului românesc.

Dar ce legătură — aveți dreptul să ne întrebați — poate fi între guvernul național-țărănist, și agitația „comunistă: ca să i se atribue lui reînceperea ei?

Vă răspund cu toate precisia:

Legătura principiilor abstracte, de neintervenție — „laissez faire, laissez passer" — aplicate unor agitatori periculoși, cari lucrează sistematic la distrugerea națiilor, și pe cari ele nu-i pot tolera, dacă nu voesc să se sinucidă: dar pe care D-Voastră îi tolerați.

Legătura legăturilor partidului, cu agitatorii, și în genere cu acei din rândul cărora se recrutează.

Această îndoită legătură, zădărnicește orice acțiune utilă, a guvernului național-țărănist, față de agitația „comunistă": având ca urmare fatală, creșterea ei.

Răspunderea D-Voastră, ca șef al acestui guvern, este dar bine stabilită și nu se poate înlătura.

*

Stabilirea acestei răspunderi, a D-Voastră — ca să Vă determine a lua măsurile cerute de situația gravă, în care ne aflăm, — și îndeplinirea datoriei noastre, cel puțin pe calea aceasta, către acei cari și-au pus toate speranțele în acțiunea L. A. N. C., ca să le apere interesele lor românești: a fost singurul scop al acestui *Memoriu deschis.*

Primiți Vă rog, Domnule Prim-Ministru, asigurarea înaltei mele considerații.

Președintele suprem al L.A.N.C.
A. C. CUZA.

Iluzii jidovești.

Conducătorii Jidovimii sunt munciți de grija zilei de mâine pentru neamul lor. O fatalitate istorică îl urmărește chiar în epoca marxismului iudaic, a presei, a finanței și a francmasoneriei toate de esență jidovească.

Neliniștea îi stăpânește pe fruntași, îi enervează, îi împinge la acte necugetate și la inițiative cari dovedesc întreaga bază șubredă a situației Jidanilor în toate țările, unde sunt încă tolerați dar nici de cum iubiți.

Un exemplu, că Jidanii și-au pierdut capul în seria succeselor, dobândite prin slugărnicia autorităților românești, ne oferă Jidanul Filderman, prin articolul său intitulat „Victoria noastră" publicat pe 6 coloane în gazeta, format mare, numită „Curierul israelit" din 30 Decemvrie 1928.

Autorul caută să dovedească cu acte, că „dacă a fost liniște la 10 Decemvrie, dacă antisemiții n'au intrat în Cameră, aceasta se datorește în primul rând acțiunii energice și continue a U. E. R., (Uniunea Evreilor Români). Constatăm că Jidanul simte nevoia de a se lăuda. E un semn de slăbiciune.

Nu ne interesează explicația Iudeului voinicos dar fricos. Voinicos, după titlul articolului „Victoria noastră"; fricos, după graba cu care s'a repezit să denunțe Ministerului Brătianu, că antisemiții reactivează propaganda lor politică.

Ne interesează documentele pe care le reproducem mai jos din menționatul articol, pentru ca lumea românească să afle cum un fiu al neamului lui Iuda pune imediat în mișcare, printr'o simplă cerere, cele mai înalte organe de conducere civilă și bisericească — Guvernul regal al României întregite și Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române —; pe când bieții Moți de zece ani se străduesc prin procese interminabile, având și cuvântul Regelui Ferdinand, să obțină dreptatea mult așteptată contra jefuitorilor de păduri din neamul lui Filderman; și dreptate tot nu li s'a făcut. Da, imediat s'au supus cu plecăciune Inalții demni-

tari ai statului la cererea deputatului semit, ales pe lista liberală; dovadă: la 8 Octomvrie 1928 s'a trimis primului Ministru Vintilă Brătianu un așa zis memoriu și la 22 *Octomvrie* 1928, adică *după 14 zile*, Sfântul Sinod adresa Episcopilor ortodoxi circulara ce reproducem mai jos. Iată textul ambelor documente:

„8 Octomvrie 1928.

Domnule Prim Ministru,

Am onoarea de a vă aduce la cunoștință că în ultimul timp agitatorii antisemiți au reînceput o activitate febrilă.

La un congres ținut în București s'a decis reluarea activității antisemite în nordul Moldovei și județele bucovinene. In Capitală se pregătesc noui agitațiuni. Dat fiind că agitațiunile au pornit aproape în mod constant din Universitate și seminarii teologice, vă rog să binevoiți a lua de urgență toate măsurile necesare pe care experiența dureroasă a ultimilor șase ani le-a făcut îndeajuns de cunoscute, pentru ca aceste agitațiuni să nu se mai poată produce. Atunci când cercul agitatorilor este restrâns, iar locurile unde se săvârșesc agitațiunile sunt bine cunoscute cred că nu este posibil ca guvernul să nu găsească mijloacele necesare pentru a le preveni.

In mod constant tulburările se produceau în prima jumătate a anului și încetau în a doua jumătate. Această încetare însă nu se datora atât liniștirei tulburătorilor, cât faptului că studenții evrei părăseau universitatea.

Pe de altă parte, cum numeroși funcționari ai Statului precum și preoți, sunt oficial înregimentați în această mișcare antisemită al cărei caracter vădit anticonstituțional a fost în mod constant recunoscut de către guvern, cred că se impune ca din timp toți acestia să fie preveniți că vor fi de îndată concediați.

Opinia publică n'ar înțelege ca să se continue sistemul din trecut, adică ca autoritățile să se arate din nou incapabile de a preveni tulburările, mărginindu-se numai în a aduce sancțiuni.

Primiți, vă rog, domnule Prim Ministru, asigurarea deosebitei mele considerațiuni.

(ss) Deputat *Dr. W. Filderman.*

Domniei-Sale Domnului Prim-Minitsru."

„România, Sf. Sinod al Sf. Biserici ortodoxe Române, București.

No. 554/22/X/928.

Prea Sfințite,

Ministerul Cultelor și Artelor cu adresa No. 42857/928, ne aduce la cunoștință că în ultimul timp agitatorii antisemiți au reînceput o activitate febrilă și că printre aceștia ar fi numeroși funcționari ai Statului și chiar Preoți. Cum asemenea agitații sunt păgubitoare nu numai prestigiului Statului și liniștei Țării dar chiar și demnității preoțești, cu frățească dragoste avem onoarea a vă ruga să binevoiți a lua cuvenitele măsuri, ca preoții din cuprinsul acelei de Dumnezeu păzite eparhii — de vor fi asemenea cazuri — să se abțină dela orice agitațiuni antisemite.

Primiți vă rog, Prea Sfințite ale noastre întru Hristos frățești îmbrățișări.

Președinte,

(ss) *Pimen al Moldovei.*"

Lăsând pe fiecare bun Român să judece decăderea guvernanților dovedită prin faptul, că un deputat jidan pretinde sugrumarea unei propagande politice, ce trebue să fie liberă, ca oricare alta, și imediat se calcă legile fundamentale ale statului spre a se satisface pretenția străinului de neamul nostru în veci neasimilabil și etern dușmănos [1]).

Iar Iudeului Filderman, ce își zice cetățean român, și trâmbițează acest succes, îi spunem: Iți faci iluzii, străine, când crezi că vre-un guvern poate distruge pornirea antisemită ce cuprinde tot mai temeinic întreaga societate românească. Se poate ca manifestarea acestui curent să ia une-ori aspecte mai îngrijorătoare, alte-ori să mocnească sub cenușă; dar el nu poate fi distrus, pentrucă își trage crescânda-i putere din crescânda suferință a poporului nostru pricinuită de parazitismul rassei tale și din crescânda voință a neamului meu de a ajunge stăpân de fapt în țara lui. Trebue să cunoști, străine, acea lege fundamentală a istoriei, că prezența Jidanului face să nască antisemitismul cu înlănțuirea firească dela cauză la efect. Este o fatalitate, ce s'a verificat în toate timpurile și la toate popoarele cari au găzduit Jidani. Așa fiind, mai crezi, străine, că antisemitismul, provocat în România întregită de prezenta celor 3 milioane de Jidani poate fi exterminat prin chibzuiala măruntă a unor bieți oameni, cari au îndrăsnit să nesocotească și legile istoriei și glasul pământului strămoșesc? Iți faci iluzii, străine.

Asemenea iluzii pornesc din sufletul tulburat de grija pentru viitor. Ai dreptate să te îngrijorezi: istoria știe povesti, că ori-unde paharul suferinții, pricinuită de Jidani, s'a umplut, reacțiunea necesară a venit cu toată puterea fatalității, ca justiție imanentă.

I. C. Cătuneanu.

---

[1]) Carcterizarea din ultimul rând putând părea exagerată cititorilor noștri, le comunic următoarele sfaturi ce obișnuesc să dea comentatorii talmudului discipolilor lor, așa cum le destăinuește Jidanul *Bernard Lazare* în cunoscuta-i carte „L'antisémitisme", citat de *Roger Lambelin* în „L'Impérialisme d'Israel", Paris 1924, pag. 23. Ascultați iubiți creștini și vă treziți: *„Nu lucra pământul străin; în curând îl vei cultiva pe al tău; nu te lega de nici un pământ, căci atunci vei fi necredincios amintirii patriei tale; nu te supune nici unui rege pentrucă tu nu ai ca stăpân decât pe domnul țării sfinte, pe Iehova; nu te risipi în sânul națiunilor, căci atunci vei compromite mântuirea ta și nu vei vedea lucind ziua reînvierii; va veni ceasul, când vei vedea meleagurile străbunilor și acele meleaguri vor fi atunci centrul lumii, al lumii care îți va fi supusă"*.

Alt memoriu în chestia Moţilor.

Moţii iarăşi pe drumuri.

Era firesc ca venind la putere partidul naţional-ţărănist, bieţii Moţi, după făgăduelile primite, să mai nădăjduească şi dela noul guvern îndreptarea situaţiei lor. Au început iarăşi drumurile la Bucureşti. Până acum nu au obţinut nimic; constatăm în schimb, că Ministrul cu pretenţii de integrală democraţie, Ion Mihalache, în trei rânduri nu a voit să dea ochii cu ei, sub pretextul că este ocupat, acum când fiind la putere îi putea ajuta, iar când era în opoziţie îi primea şi le făgăduia marea cu sarea. Cele două delegaţii au fost din domeniile Tischler şi Banffy din judeţul Clujului (masivele Ciucea şi Răchiţele) conduse de preotul din Morlaca, d-l Virgil Pop. A treia delegaţie a fost din satele Albac, Horia-Arada, Scărişoara şi Beliş, interesate la domeniile Urmanczi şi Abatia de Mölk. Contactul cu aceste delegaţii a fost evitat de D-l Ministru Mihalache, rămânându-le să audă câte-va vorbe dulcege din partea D-lui Prim-Ministru Maniu, care, după obiceiul pământului i-a trimis la subsecretarul de stat, Dr. Aurel Dobrescu: adică dela Ana la Caiafa.

Dintre momoriile prezentate guvernului, cu acest prilej, reproducem următorul, primit dela un delegat sătean, din care document reiese că, prin hotărîrile Curţilor de Apel din Cluj şi Oradea statul român, comunele împroprietărite şi sătenii împroprietăriţi sunt toţi la o laltă încărcaţi cu obligaţia de a plăti magnaţilor şi absenteiştilor ca preţ de expropriare un plus *de o jumătate de miliard*[1]) faţă de sumele adjudecate de către instanţele inferioare agrare.

Aşteptând dela Domnul Ministru Mihalache să apere interesul statului şi al Moţilor, publicăm memoriul mai jos:

„Domnule Ministru,

Domnule Preşedinte al Comitetului Agrar,

In cursul anului trecut am înţeles din comunicări particulare, după ce nu aveam procură dela comunele din domeniile Urmanczy, (Cluj) şi Andrásy (Jud. Turda), că preţurile de expropriere s'au urcat la ucigaşul Moţilor Urmanczy şi la Andrásy cu 30 resp. 40 milioane la Curtea de Apel din Cluj, pe temeiul unor aşa zise expertize, deşi inspectorul Bosie dela Casa Pădurilor, apelase chiar şi împotriva preţurilor dela instanţele interioare.

In consecinţă am solicitat D-lui subsecretar de stat Cipăianu, raportorul comisiei de Miniştrii numită de fericitul Ion I. C. Brătianu pentru cercetarea doleanţelor Moţilor, să ancheteze această chestiune precum şi rumoarea publică, că atât la Curţile de Apel din Cluj cât şi din Oradea, s'au făcut, tot pe temeiul unor „expertize", enorme urcări ale preţurilor pentru absenteişti şi magnaţii proprietari.

Ţin a sublinia, că nici o singură Comună din cele interesate la preţul de expropriere şi împroprietărire, nu a fost citată la desbaterile Curţii din Cluj, fiindcă Curtea are greşita jurisprudenţă, că preţul de expropriere interesează numai pe proprietar şi pe stat, deci citează numai pe aceştia, iar pe împroprietăriţi şi pe comune, la păduri şi la păşune, nu le citează, deşi le interesează acest preţ ca preţ de împroprietărire.

Din partea Ministerului s'a delegat cu cercetările Casa de împroprietărire şi D-l Advocat dela Contencios Eftimie Ionescu.

Ca rezultat D-l subsecretar de stat mi-a comunicat, că urcarea preţurilor la cele 2-ă Curţi, trece peste *o jumătate miliard de Lei* pe baza expertizelor, deşi aceste nu aveau loc, fiindcă media de expropriere dela stat era fixată oficial de guvernul unguresc, în monitorul „Erdészeti Közlöny".

Pentru a pune capăt păgubirii statului şi comunelor, subsemnatul pe baza procurei alăturate a comunelor Albac, Arada şi Scărişoara, dintre cari cele din urmă sunt interesate în domeniul Urmanczy, precum e şi Bălceşti (Beliş), precum şi delegaţii subsemnatelor 4 comune, Vă rugăm respectuos cu încredere în sentimentul Dv. de dreptate şi legalitate:

1. Să binevoiţi a dispune să vi se înainteze statistica urcărilor de preţuri prin Curţile de Apel din Transilvania în prima linie dela Cluj şi Oradea şi în urmă după o altă anchetă, dela Târgul-Mureş, Braşov şi Timişoara.

2. Să binevoiţi a cere prin Contenciosul Dv. anularea hotărîrilor Curţilor de Apel din Transilvania, în prima linie dela Cluj şi Oradea imediat, şi în urmă după anchetă şi dela celelalte Curţi de Apel, fiindcă preţurile ridicate prin experţi sunt împotriva cifrelor oficiale constatate prin guvernamentul Ungar în media legală, deci e la mijloc o eroare gravă ori eventual după împrejurări chiar constatare faptică falşă, şi fiindcă, nici îndreptăţiţii, nici comunele interesate la păduri şi păşuni, nu au fost citate la desbateri la Curţi, iar la Comisiile Judeţene nu s'au făcut afişările legale şi *nu* au fost dresate cuvenitele procese-verbale de afişaj;

3. Să ordonaţi comunelor interesate, ca prin advocaţii comunelor ori prin advocaţii judeţelor, cu procura în regulă să înainteze contestaţii şi reînoiri la Curţile de Apel tot pentru motivele de sus, precum şi apelul contra hotărârii instanţelor inferioare încât şi acolo preţurile au fost urcate împotriva monitorului oficial, care exclude orice expertiză.

Primiţi, Vă rugăm, asigurarea

[1]) Din informaţiile ulterior culese la Ministerul de Domenii aflăm că majorarea preţului a ajuns la *două miliarde* faţă de hotărîrile instanţelor inferioare: comisiile de ocol şi judeţene.

înaltei noastre stime şi considerațiuni.

Cluj, 24 Ianuarie 1929.

(s.s.) *Dr. Amos Frâncu,*
Advocat, Apărătorul Moților.

Anexă : 1 procură.

Delegații comunelor : *Albac, Horia-Arada, Scărişoara şi Bălceşti :*
(Urmează iscăliturile).

Domniei-Sale,
Domnului Ion Mihalache, Ministru de Domenii, Preşedintele Comitetului Agrar. Bucureşti."

Situaţia L. A. N. C. în Bucovina după alegeri.

Indată după alegerile parlamentare, a început să triumfe presa jidovească, cea de partid precum şi cea cu mască de independență, în frunte cu ziarul „Curentul", că s'a eliminat din viața politică extremismul antisemit, rezultând din lipsa de propagandă, lipsa de cadre, puternicul curent național-țărănist, ostilitatea masselor pentru orice extremism, etc.

Işi baza presa acest triumf, pe calculele de cifre ieşite din maşina făcătoare de minuni dela Ministerul de Justiție.

Este lucru prea cunoscut că L. A. N. C. îi este duşmănoasă presa cotidiană din România, fie ea cu mască de independență, în realitate susținută de Jidani, fie în serviciul unui anumit partid politic, de fapt jidovită întrucât şi toate partidele din România vânează după Jidani, şi din motive electorale şi ca să aibă cu cine să-şi facă afacerile, când le vine rândul să guverneze țara.

Un exemplu dintr'atâtea : In luna lui Aprilie 1928, a ținut d-l prof. I. C. Cătuneanu la Focşani o conferință în sala teatrului „Maior Pastia" despre „francmasonerie", care a fost aplaudată frenetic de elita românească ce asistase în număr mare la conferință. Au participat şi raportorii dela toate cotidianele scrise cu slovă românească. Cine a văzut în ziarele „româneşti" o dare de seamă, asupra acestei conferințe, măcar de trei şire? Şi-mi amintesc că d-l prof. Cătuneanu a anticipat asupra faptului acestuia la conferință.

Şi dacă ar fi fost vr'o conferință a vre-unui rabin sau a altui Jidan pentru ajutarea Palestinei, oare ar fi păstrat presa românească acelaş mutism ?

Dar să vin la subiect :

După cum au înmormântat cotidianele L. A. N. C., cu un deosebit fast, în urma calcului de cifre a maşinei dela Ministerul de Justiție, aşa se umflaseră în pene şi gazetele jidoveşti din *Cernăuți*, dimpreună cu reporterul dela „Curentul" care anunțase „dezastrul" L. A. N. C. în Bucovina sub inspirația gazetelor jidoveşti.

Şi-au dat silință să pară veseli Mayer Ebner şi tovarăşul Iakob Pistener, dând intervievuri suratelor din Cernăuți, despre acest mare dezastru al Lgii (succes jidovesc).

Se prea poate ca reporterul dela „Curentul" să fi fost atât de naiv ca să creadă în ceea ce a reprodus după alții, dar veselia lui Ebner şi Pistener este numai aparentă şi de scurtă durată, adaug eu.

Dacă în România în genere pericolul jidovesc a luat astăzi proporții ne mai pomenite într'altă țară, apoi Bucovina este astăzi provincia care se zbate într'o adevărată robie jidovească, ca şi Maramureşul şi unele părți din Basarabia.

Inmormântarea Ligii aici ar însemna pentru elementul românesc, renunțarea lui definitivă la viață.

Se va părea poate ciudată afirmațiunea mea pentru unii membri prea devotați sau mai bine zis cointeresați din partidele „naționale", dar aceasta este situația reală în Bucovina.

Toate partidele cari s'au perindat la guvern dela unire încoace, nu mai contenesc cu dragostea după Jidani, şi din motive electorale, dar mai ales din cele gheşăftăreşti. Şi urmarea este că aceştia cu binevoitorul concurs al partidelor „naționale" au făcut progrese enorme, iar proletariatul, intelectual român ca şi muncitorimea română dela oraşe şi țăranii de la sate, au ajuns datori până peste cap la băncile şi întreprinderile jidoveşti.

A ajuns aşa departe neputința partidelor „naționale", încât până şi alegerea candidaților români, în consiliile comunale din oraşe, este supusă întâiu rabinilor şi abia după ce şi-au spus aceştia ultimul cuvânt, Românii le sărută mâna şi candidează. Alegerea Jidanilor nu au voie să o fixeze Românii.

Cu toată starea aceasta de lucruri mizerabilă din România, elementului românesc i-a mai rămas o nădejde de zile mai bune în viitor, şi acei cari ne-am înrolat dela început în armata L. A. N. C., suntem convinşi că din cele 5.000 de voturi cari le-am avut în Bucovina, în patru județe — la Câmpulung n'a fost listă de candidatură a Ligii — nu sunt nici una sută de voturi dela oameni fără ştiință de carte. Acei 5.000 de vrednici Români, cari şi-au dat votul pentru Ligă, sunt dintre cei cari cunosc bine programul Ligii, cari înainte de toate îşi iubesc neamul şi s'au legat cu jurământ între ei. Aceştia sunt toți gradați şi instructori pentru viitori recruți.

Şi sunt, după cum îmi spunea foarte bine fruntaşul nostru Traian Roşca din com. Braşca, toți nişte idealişti, cari au un suflet mare, încât nu au putut fi speriați nici de datoriile pela băncile liberale şi jidoveşti, nici de puhoiul țărănist care le promitea averile depe lună.

„Curentul" explică înfrângerea A. N. C. şi din cauza ostilității masselor pentru orice extremism. Apoi întreb eu : extremism este să-i arăți poporului românesc realitatea, că toate pădurile din Bucovina se rad depe fața pământului de Jidani, unde pe Români nu-i primesc nici măcar la lucru, ci o nimicesc cu străini de peste hotare, iar ave-

rile noastre sunt în mâni străine și acestea cu concursul nepreţuit al politicianilor „naţionali", în afaceri?

Oare nu înseamnă extremism mai curând, când făgăduiești poporului românesc întunecat, că dacă va vota cu partidul naţional-ţărănesc, va scăpa de camete, va scăpa de tot felul de agenţi și perceptori, nu va mai plăti bir, se va mai face o a doua recrutare unde se vor selecţiona recruţii ca în Austria, nu se vor mai plăti amenzi școlare și va fi învăţământ numai iarna, serviciul militar se va reduce la un an, iar pe noii recruţi îi vor instrui eventual Jidanii? Cu un cuvânt poporul va avea numai drepturi fără obligaţii. Aşi dori un răspuns din partea d-lor dela „Curentul": care din cele două feluri de propagandă este extremist.

Rele socoteli își fac acei cari cred că L. A. N. C. a luat fiinţă numai pentru ca să între în alegeri. Acei dintre noi cari au căutat ciolane, ne-au părăsit și s'au înscris în partidele „naţionale".

Pe cei rămași nu ne sperie mașina de calcule dela Ministerul de Justiţie.

Liga chiar numai dacă ar ţine trează conștiinţa naţională, cum o face acum și tot am fi destul de mulţumiţi de munca noastră.

In preajma alegerilor noi n'am făgăduit la câte douăzeci de săteni că-i vom face primari într'o singură comună, nu am umblat cu butoaie cu spirt pela răspântii înspre secţiile de votare, nu am avut câte zece automobile în propagandă, nu am promis că vom ieftini băuturile spirtuoase, nici fel de fel de sinecuri pentru agenţii botași, nici nu le-am spus tuturor naţiunilor că de acuma se vor instrui în limba lor și că se vor înfiinţa școli rutene chiar acolo unde și sub Austrieci au fost școli românești. (Urmările se văd: învăţătorilor români li se cere sub ameninţări grave să plece din acele comune).

Noi am spus un singur lucru alegătorilor: le-am arătat pericolul jidovesc alimentat de partidele politice, pentru îndepărtarea căruia am jurat pe steag că vom lupta, dar nu am cerșit votul desperaţi.

De aceea noi am ieșit cu puteri noi din această luptă electorală, pentrucă s'au aflat 10% din Românii din Bucovina, cărora le bate inima la fel și cari și-au îndreptat ochii spre dușamnul comun.

Faptul acesta mă face să am nădejde în viitor alături de cei 1315 vrednici luptători ai judeţului Suceava, printre cari s'a remarcat de data aceasta un frumos număr de intelectuali români. Le mulţumesc tuturora și pe calea aceasta pentru că nu și-au plecat urechile la făgădueli nesocotite și la banii lui Iuda.

Liga Apărării Naţionale Creștine din Bucovina care, are în fruntea ei pe d-l prof. univ. *Traian Brăileanu* n'a ieșit înfrântă. Aceasta o știu Jidanii gazetari din Cernăuţi, care-și fac în aparenţă curaj.

In Bucovina sunt încă destule suflete curate și nepătate de murdăria partidelor „naţionale" și moralul ostașilor noștri a crescut cu atât mai mult cu cât se adeveresc cuvintele noastre asupra promisiunilor naţional-ţărăniste.

Prof. George Cârlan
— Suceava. —

Excesul de zel al autorităţilor din Buzău.

Incidentul din strada Curcani-Buzău.

In ziua de 2 Ianuarie 1929, avusesem la sediul L. A. N. C. din localitate o întrunire în vederea reorganizării și adunării fondurilor necesare.

Printre asistenţi luasem parte și noi: Mache Negulescu, Petre Bălănescu, Gheorghe Dragomir și subsemnatul.

Pela orele $7^1/_2$ seara, am părăsit toţi sediul pornind spre casă și cum toţi aveam acelaș drum am luat-o pe Str. Curcani, mergând câte doi. Pe stradă făceam planul unei întruniri publice în sectorul nostru.

Când am ajuns în dreptul școalei de Meserii, ne-a ajuns din urmă o trăsură, în care se aflau mulţi indivizi necunoscuţi, ce probabil ne urmăreau de mult și în dreptul locuinţei Jidanului Haufmann au aruncat cu pietre într'un geam. Imediat Jidanul a ieșit din casă, intrând la cismarul Damian Fotache, pentru ca împreună cu acesta ambii numai în pantaloni și cămașă și cu alţi indivizi, să se repeadă după noi, care mergeam liniștiţi pe stradă și să ne lovască fără nici un motiv.

Primul apucat de piept e Petre Bălănescu ce plecase înaintea noastră acasă și la întrebarea acestuia că, ce s'a întâmplat, ce are cu el?, Damian Fotache, Jidanul și un alt bătăuș Gică Teodorescu, mă apucă pe mine și fratele Mache și trântindu-ne jos ne lovesc cu ciomegele, picioarele și cuţitele. In acest moment sosise și Dragomir ce voia să meargă la cinema. Printre cei loviţi este deasemenea și martorul Traian Bâlhac. Văzând că suntem răpuși de acei indivizi, am început a striga ajutor și atunci a sosit lume de pretutindeni. Bătăușii văzând astfel, au plecat spre casă și noi crezând că s'au astâmpărat cu ajutorul altor indivizi ne-am ridicat de jos pentru a pleca spre casă; dar în acel moment ei se întorc înapoi. Damian Fotache având în mână un par și Jidanul un revolver, după cum declară chiar martorii. Namila Damian Fotache, conducătorul cetelor de bătăuși, naţional-ţărănist, din timpul alegerilor, a început a lovi cu ciomagul în oricine nimerea și puţin a lipsit ca eu și fratele Mache să nu fim omorîţi de el. In acel moment al învălmășelii, se auzi și un foc de revorver, fără a se ști însă de cine a fost tras, (probabil de Jidan), care a nimerit în piept pe Damian.

Terminându-se scandalul am ple-

cat spre casă, dar în urma acestui scandal trebuiau căutaţi provocatorii. Deci cine putea fi, când guvernamentalii erau naţional-ţărănişti?

De sigur Ligiştii ! ! Imediat urmărirea şi arestarea noastră : Mache Negulescu, Petre Bălănescu, Gheorghe Dragomir şi eu, după care urmează depunerea noastră în arestul preventiv-Buzău, cu toate că nu se găsise vr'o culpă serioasă sau cel puţin bănuitoare asupra noastră. Dar era ordinul de sus şi trebuia executat. Şi aceasta o putem dovedi oricând, căci ce căutau la Poliţie la ora 3 noaptea D-nii Homoriceanu ,Oroveanu, Puiu Ionescu, etc., toţi guvernamentali buzoieni, pentru a snopi în bătaie pe primul arestat Mache Negulescu ? ? !... Ceva mai mult prin ordin telegrafic a fost chemat dela Bucureşti şi la ora 7 dim. era la Parchet, D-l Pompiliu Ioaniţescu. Pentru ce ? Fiindcă fusese lovit de un glonţ, tras de nu se ştie cine, cel mai barbar bătăuş naţional-ţărănist, cismarul Damian Fotache, care a lovit în timpul alegerilor pe însuşi Doctorul Angelescu.

Şi astfel fără nici un motiv am fost ţinuţi sub teroare timp de *24 zile*, în arestul preventiv-Buzău, când în urma constatărilor D-lui Jude Instrucor Niculescu şi a pledoariilor susţinute de inimoşii avocaţi naţionalişti, George Marinescu, Dr. Victor Petheu şi Costică Albuleţ, am fost puşi în libertate fără nici o cauţiune.

Iar acum rugăm pe această cale, având în vedere procesul ce ni se va acţiona în faţa Curţii cu Juri, ca D-nii apărători din întreaga Ţară, ce voiesc să ne susţie cauza, să ne anunţe participarea pe adresa

Gheorghe Maxen, Preşedintele L. A. N. C., Str. Al. Marghiloman No. 37, Buzău.

24 zile de închisoare.

Arestaţi sub pretextul vinovăţiei de bătaie şi rănire, pe când în realitate am fost numai victime ale agresiunii criminale, ale bandei bătăuşe jidano-naţional-ţărăniste, în frunte cu huiduma de jidănit Damian Fotache, acela care în ziua alegerilor (15/XII/928) împreună cu alţi indivizi şi aliaţi cu Jidanii KOFLER şi poate HAUFMANN, au bătut până la schingiuire pe Preotul naţionalist Ioachim Stănescu, din comuna Găvăneşti-Buzău.

Dar în loc să fie arestaţi ei, „oamenii politici" şi acesta este adevărul, au ordonat arestarea noastră a câte-şi patru : Mache Negulescu, Gheorghe Dragomir, Petre Bălănescu şi subsemnatul. Şi aceasta pentru ce ? ! ! Fiindcă suntem adoratorii „SVASTICEI", semn ce displace oamenilor guvernamentali de azi.

Arestaţi în noaptea de 2 Ianuarie 1929, am fost puşi în arestul preventiv-Buzău, în saloane separate pentru a nu lua contact, unul cu altul.

Cum însă noi nu eram depuşi pe drept, chiar din acea zi, am declarat greva foamei şi am menţinut-o până în ziua de 8 Ianuarie 1929, când Tribunalul ne infirmase mandatele, dar în urma apelului făcut de D-l Procuror, ni s'au reconfirmat.

Numai cel ce nu a văzut o închisoare, nu-şi poate da seama de mizeria ei şi nenorocirea celor închişi acolo între zidurile reci.

Ziua trecea mai bine, dar noaptea cobora asupra noastră nu numai întunericul, ci şi cea mai îngrozitoare teroare. La ora $5^{1/2}$ se închideau uşile saloanelor. Numai zăngănitul lacătelor şi zăvoarelor şi apoi apariţia sentinelei, te înfiorau. Insă primul semnal era remarcat, prin introducerea în salon a hârdăului lui „Petrache" al cărui conţinut, prin răpsândirea mirosului, trebuia să-l suporţi toată noaptea, până a doua zi la ora $7^{1/2}$, când se făcea deschiderea uşilor.

Altă eroare era aranjamentul paturilor. Un pat lung cât odaia, făcut de scânduri şi peste care se aşezau două rogojini, în care ne înşiram în curmeziş toţi din salon şi toată noaptea trebuia să ne întoarcem în el, pentru a nu rămâne imprimat pe pielea noastră dungile rogojinilor. De multe ori auzisem de hotel „ROGOJINA", dar acum ne convinsesem de el.

Dimineaţa ni se prezenta alt spectacol.

Vedeai majoritatea deţinuţilor, aşteptând la poarta de intrare pe vreunul ce venea să-i vadă . Ţi se prezenta tocmai scena animalelor din cuşcă, care din moment în moment aşteptau să li se dea prada.

Mai ales erau unii din cei cu trecere pela această închisoare, îmbrăcaţi în costumele acelea vărgate şi legaţi cu lanţuri, cari făceau cu totul altă impresie şi inspirau cea mai teribilă groază.

Insă stând de vorbă cu oricare din acei deţinuţi, ţi se naşte după spusa lor, o mare curiozitate ; nici unul nu este vinovat şi sunt ţinuţi în arest pe nedrept.

Dar de multe ori, în noaptea cea lungă, te apucă groaza, auzind cum îşi povestesc unii la alţii, scenele tâlhăreşti ; pentru alţii ai milă, auzind felul cum au ajuns pungaşi, tâlhari, sau cum din gelozie şi-au bătut joc de copila lor, şi-au omorît soţia, copilaşii, etc.

Deci fără să vrei te cobori la aceste scene dureroase. Şi tot astfel s'au scurs cele 24 zile şi nopţi, petrecute între zidurile reci ale închisorii şi privind lumea din afară de după gratiile de fier, întocmai ca animalele din cuşcă.

Virgiliu Niculescu, Stud. Acad. Comerc. din Bucureşti.

Consfătuirea dela Iaşi a L. A. N. C.

In ziua de 2 Februarie 1929 s'a ţinut în locuinţa D-lui A. C. Cuza, preşedintele suprem al Ligii Apărării Naţionale Creştine, o consfătuire a tuturor preşedinţilor de organizaţii şi a foştilor candidaţi la alegerile din 12 Decemvrie 1928, pentru a stabili în de comun acord

Activarea propagandei și Desăvârșirea organizației.

La această consfătuire au luat parte: D-nii *A. C. Cuza, Gheorghe Cuza, Petrache Nicolau,* Inv. *Ion Nacu; Loghin Nicolau, Ing. Gr. Bejan, Gh. Popovici, Mihalache Vizitiu, Andronache Vasile,* toți din Iași și Jur; Prof. *Nicolae Popa* și *Ștefan Peneș* din Cluj; *Prof. Gh. Cârlan* din Suceava; adv. *Mihai Manea,* și *Dim. Ivanovici* din Roman; *Simion Moșneagu* din Buhuari; Pr. *Iosif Caragea* din Timișoara; Prof. *Gh. Maxen. Gh. Dragomir, Virgil Niculescu* și *Mihail Negulescu* din Buzău; *Șerban Georgescu* din Ploești; *Ioan Ciurlea* din Rosnov; adv. *Gh. Cocoță* din Mircești; *Iuniu Leca* din Bacău; adv. *Ștefan Lunescu* din Scorțeni; *Ilie Nistor* din Straja; *Nichifor Robu,* D-ra *Alexandra Burla* din Rădăuți; *C. Iacob* II din Scheia; *Grigorie Ionescu* din Glăvănești; *Sava Robu* din Marginea; *Gh. Sarciuschi* din Frătăuții Vechi; *Vasile Botnari* din Gălănești; *Ilarion Androhovici* din Băhrinești; *Gh. Surugiu* din Grămești și alții. Apoi membri ai Tineretului L. A. N. C. *Dr. Vasile Trifu* și *Nicolae Prăjescu* din Bucureștii, *Nic. Petrașcu,* președintele Centrului Iași, D-rd. *Spiridon Poleacu.* Adv. *Const. Colmuschi, Jean Nicolau, Teodor Mociuschi,* Adv. *Ioan C. Ghica, Mihail Panait, Nic Bosie,* din Iași.

Deoarece trenurile au sosit cu foarte mare întârziere din cauza gerului de 26°, deschiderea ședinței a fost amânată pe după masă la oarele 3.30. D-l A. C. Cuza președintele suprem, face o introducere asupra programului consfătuirei de azi, arătând: felul cum au fost săvârșite alegerile trecute din Decemvrie 1928, și pretextele invocate de anumite persoane drept cauză a nereușitei din alegeri. Explică, că L. A. N. C. în ce privește religia și învățăturile bisericești rămâne credincioasă doctrinei cuprinse în *Călăuza bunilor Români,* fără să admită vre-o modificare sau schimbare — ce s'a scris de către D-Sa, referitor la unele chestiuni din *Vechiul Testament,* sunt lucrări științifice personale ale D-lui A. C. Cuza, și nu ale L. A. N. C.

Stabilește, că pe viitor Președintele suprem, nu va denumi pe conducătorii organizațiilor județene, urmând ca acești conducători să se ridice dintre persoanele localnice, care muncesc mai mult pentru organizarea și propaganda Ligii.

D-l *N. Popa,* profesor din Cluj, citește un memoriu, prin care cere clarificarea chestiunii bisericești, împăcarea și readucerea în Ligă a forțelor azi izolate din organizația *„Arhanghelul Mihail"*.

La cererea D-lui Popa, iau cuvântul D-nii Gh. Cuza, prof. universitar, adv. *Lunescu,* adv. *J. Nicolau* și *Iuniu Leca.*

D-l *A. C. Cuza,* răspunde D-lui Popa, că chestiunea bisericească s'a clarificat prin cele declarate mai înainte și prin moțiunea ce va publica în „Apărarea Națională".

Asupra chestiunii împăcării și readucerii în Ligă a Arhangheliștilor declară, că nu poate fi vorba de o împăcare, pentrucă nu există o ceartă la mijloc. — *Primește cu plăcere în Ligă pe orice Român care voește să lucreze cu credință pentru realizarea idealului organizației noastre, și nu va pune piedecă nimănui, chiar dacă lucrează spre ținta comună în afară de organizația Ligii.* — Liga nu cooperează, nu conlucră cu persoane în afară de organizație, sau cu alte organizații politice, pentrucă L. A. N. C. nefiind în situație să cunoască intențiunile acelora care cer cooperarea sau conlucrarea nu-și poate lua răspunderea faptelor acestora.

După masă ședința se deschide de către D-l Președinte Suprem care denumește de secretar pe d-l Mihail Panait.

Se continuă discuția asupra propunerilor D-lui N. Popa, luând cuvântul D-l *Ioachim Robu.*

D-l *A. C. Cuza* exprimă mulțumirile Ligii, celor 32.276 de alegători, care au votat listele L. A. N. C., și citește diferite telegrame și scrisori de adeziune și de propuneri pentru discutat în legătură cu *organizația* și *propaganda.*

D-l *Șt. Peneș,* citește adresa D-lui Profesor I. C. Cătuneanu dela Cluj, care deasemenea, cere readucerea în Ligă a Arhangheliștilor și a forțelor rămase izolate, precum și intensificarea propagandei și desăvârșirea organizației.

Pentru clarificarea stărei de fapt asupra readucerii Arhangheliștilor în Ligă, ia cuvântul președintele asociației studenților D-l *Petrașcu,* care prin cuvinte lipsite de patimă, explică toate străduințele depuse pentru o bună înțelegere, și greutățile de care s'au izbit.

D-l *N. Prăjescu,* student în București raportează că D-ll *Corneliu Z. Codreanu* a ținut la București o conferință despre *„Generația Nouă"*, iar D-l Președinte suprem roagă pe D-l St. Peneș să-l informeze pe D-l I. C. Cătuneanu, despre cele auzite și văzute în legătură cu adresa citită, pentru care îi exprimă viile mulțumiri.

După aceasta se trece la ordinea de zi: *Activarea propagandei* și *desăvârșirea organizării L. A. N. C.* D-l *A. C. Cuza,* în urma propunerilor primite în scris dela acei care n'au putut lua parte la consfătuire, deschide discuția la care iau cuvântul pe rând D-nii *Dr. Trifu,* Prof. *N. Popa,* Prof. *Gh. Maxen. Nichifor Robu,* Pr. *Iosif Caragea,* adv. *Mih. Manea, N. Petrașcu, Petrache Nicolau,* și se hotăresc următoarele:

Propaganda scrisă, se va face prin răspândirea Călăuzei bunilor Români, prin răspândirea și abonarea gazetelor și a publicațiunilor Ligii; prin imprimarea de manifeste cu clișee; în București se va scoate o gazetă săptămânală, iar D-l Prof. Dr. Paulescu va scoate ocazional o gazetă manifest pentru a combate anumite curente, sau acte păgubitoare intereselor neamului românesc; prin răspândirea de placarde, de svastici, de tablouri, de biblioteci (după cum a făcut D-l Prof. N. Popa în județul Bra-

șov), prin înființarea unui deposit al tuturor publicațiunilor antisemite, în București; prin reeditarea lucrărilor D-lui Prof. Dr. N. *Paulescu* — care s'au epuizat; și tipărirea în *„Apărarea Națională“* a muzicii cântecelor naționaliste și creștine. (Imnul și alte cântări patriotice).

Propaganda orală se face de fiecare membru al Ligii — fără întrerupere, și cu orice ocazie — dela om la om, prin adunări periodice, prin conferințe, prin mari întruniri publice, prin coruri, prin fanfare și prin călăreți. La Adunările cele mari, județene și regionale, să participe necondiționat fruntașii L. A. N. C.

Pentru desăvârșirea organizărei se hotăresc următoarele:

Organizațiunile comunale existente, trebuesc revizuite fără întârziere (atât membrii, cât și comitetele comunale și județene). Pe viitor candidaturile, se vor pune dintre persoanele locale, care au lucrat efectiv la organizare și propagandă.

Se va face organizația femeilor ligiste, pentru ca și sexul femenin, să contribue efectiv la realizarea scopului suprem *„România a Românilor“*.

Organizațiile Tineretului L. A. N. C., își vor extinde activitatea în toate centrele universitare, în toate orașele și satele țării. Tineretul L. A. N. C. din Iași va publica statutele și regulamentul de funcționare al organizațiilor tinerești.

In județele neorganizate, vor începe propaganda și organizarea nucleelor, comitetele din județele vecine organizate.

Față de minoritățile creștine sunt normative, dispozițiunile din Statute.

Se va întreține legătură strânsă cu organizațiunile antisemite din străinătate.

Se va crea fondul electoral, din timp, pentru ca proximele alegeri să nu ne găsească fără fonduri bănești — aceste fonduri se vor aduna de către organizațiile județene, din cotizații, din donații, din conferințe, petreceri sau publicații.

Terminându-se discuția asupra chestiunilor dela ordinea zilei, la discuțiile generale iau cuvântul D-nii Ștefan Peneș din Cluj și Prof. Gh. Cârlan din Suceava. D-l Șt. Peneș relevând cele hotărîte, stărue ște cu deosebire asupra activității și contribuției bănești continue, sistematice și statornice a fiecărui membru al L. A. N. C. în care mai licărește o scântee de conștiință națională, de apreciere a sacrificiilor aduse pentru făurirea României Mari, și un simț de răspundere pentru urmașii noștrii. Arată pericolul jidovesc și îndeamnă pe cei prezenți să-și strângă rândurile, să contribue cu cotizații, să aboneze și să răspândească gazetele Ligii, pentru a le asigura existența tichnită și putința de a-și îndeplini menirea de candele luminătoare a poporului românesc.

D-l Prof. *Gh. Cârlan,* accentuând cele spuse de antevorbitor, adaogă, că va începe propaganda imediat ce va scădea gerul și are bună speranță, că mișcarea Ligii va găsi tot mai numeroși aderenți în poporul amăgit de atâtea promisiuni deșarte și exploatat atât de neomenos chiar de aceia care timp de zece ani i-a împuiat capul cu cele mai neînchipuite făgădueli.

D-l Prof. Gh. Maxen profesor în Buzău povestește cum în seara zilei de 2 Ianuarie 1929, o ceată de bătăuși au împușcat pe tovarășul bătăuș Damian Fotache și au spart geamurile unui Jidan, acuzând pentru aceste delicte pe membri Ligii, ce se întorceau dela o consfătuire avută acasă la D-sa în aceeaș seară.

Tinerii ligiști au fost torturați și închiși 24 de zile. Procesul urmând să se judece, cere apărarea și sprijinul membrilor distinși ai L. A. N. C.

Duminecă în 3 Februarie s'a desbătut propunerea D-lui adv. Manea referitor la organizarea județeană și comunală; s'a hotărît înaintarea unui memoriu către *Inalta Regență* pentru a I se atrage atențiunea asupra condițiunilor oneroase și umilitoare în care se face împrumutul de stabilizare și asupra mișcării comuniste, care amenință ordinea și siguranța publică — *și în fine se hotărește ținerea unei mari adunări în București la 24 Martie 1929, la care vor lua cuvântul toți fruntașii L. A. N. C.*

Cronicar.

Inițiativă românească.

In atmosfera viciată de materialism iudaic ce a cotropit și stăpânește cu tiranie aproape toate sufletele românești, fixăm pentru puținii buni Români inițiativa inimosului luptător Amos Francu, așa cum se desprinde din alăturatele două adrese, trimise autorităților, cari au și dreptul și datoria să lucreze spre a se înfăptui patrioticul îndemn, cuprins în rândurile de mai jos.

I. Frăția de Cruce.

Prea Sfințite Domnule Episcop,

Având Liga noastră, ce se bucură de Preaînalta Protecție a Majestății Sale Reginei și este agreată de Min. de Războiu, cinstea de a Vă înșirui între membri Săi de onoare încă dela fondare, acum după reorganizare pe temeiul Statutului anexat, ține a Vă aduce la binevoitoarea cunoștință, că urmărind cu tenacitate cultul istoric, legat de mila creștinească, și intensificarea dragostei către Armata Țării, a aranjat o serbare pentru aniversarea intrării Armatei Române în Cluj prin un Pom de Crăciun cu daruri pentru soldații bolnavi in Spitalul Militar, asistând On. Cler și Armata, aceasta la ordinul D-lui Ministru de Războiu.

In aceeaș ordine de idei Liga noastră, a trimis la Consiliile alor 24 orașe dela frontiera de Vest adresa anexată, în vederea sărbătoririi intrării Armatei Liberatoare,

a cărei aniversare a X-a se apropie.

Cunoscând Inaltele virtuţi patriotice, ce Vă împodobesc, şi apreciànd acţiunea de caritate, ce se urmăreşte prin agapele pentru soldaţii bolnavi din garnizoanele oraşelor liberate de armată, Vă rugăm cu profund devotament, să acordaţi acţiunei noastre pe lângă autorităţile în drept, puternicul Dvs. sprijin şi în acelaş timp a dispune graţios, ca în oraşele şi comunele dela frontiera de Vest din eparhia P. S. V. de D-zeu binecuvântată, în ziua aniversării, să se oficieze un parastas pentru eroii şi martirii din 1918/19, rostindu-se depe amvon un panegiric.

Rugându-ne pentru graţiosul răspuns, primiţi, Vă rugăm reînoirea sentimentelor noastre sincere de profund devotament,

Cluj, 24 Ianuarie 1929.

In numele Consiliului Superior,

Primul Preşedinte:

Dr. Amos Frâncu."

S'a expediat:

I. P. S. S. Metropoliţilor: Dr. I. Bălan - Sibiiu, Dr. V. Suciu - Blaj, Episcopilor N. Ivan - Cluj, Dr. Hossu-Gherla, R. Ciorogoriu şi Dr. Frenţiu Oradea, Gr. Comşa - Arad, Dr. T. Niculescu - Lugoj, Tr. Bădescu Caransebeş.

II. „Frăţia de Cruce.

Onor Consiliu,

Apropiindu-se aniversarea a X-a a intrării Aramatei Române eliberatoare în oraşul şi judeţul Domniei Voastre, suntem ferm convinşi, că atât oficialitatea cât şi societăţile româneşti din localitate. vor iniţia o serie de serbări, pentru glorificarea Armatei, ce a pus sfârşit martirajului elementului românesc, precum şi pentru a dovedi unitatea sufletească şi intangibilitatea frontierelor României întregite.

Cum „Frăţia de Cruce" în sensul statutului anexat, urmăreşte şi desvoltarea cultului istoric şi a dragostei către Armata Ţării, atât Fraţii cât şi surorile îşi pun la dispoziţia, Onor Consiliu bunele servicii încât aţi dori să uzaţi de ele, fie la agapă pentru soldaţi bolnavi, fie la festivalul, ce s'ar aranja.

Primiţi vă rugăm, salutul nostru românesc.

Primul Preşedinte:

(ss) *Dr. Amos Frâncu.*"

S'a expediat la:

1. Zălau, 2. Jibău, 3. Băseşti, 4. Satumare, 5. Sighet, 6. Beiuş, 7. Oradea-mare, 8. Arad, 9. Lugoj, 10. Caransebeş, 11, Reşiţa, 12. Timişoara, 13. Oraviţa, 14. Abrud, 15. Câmpeni, 16. Brad, 17. Baiadecriş, 18. Hălmaj, 19. Ep. Bihorului, 20. Curtici, 21. Lam, 22. Halmei, 23. Aiud, 24. Slatna.

Glas de preot.

Partidul naţional-ţărănesc, atât în opoziţia de zece ani, cât şi la preluarea guvernării ţării noastre frustrată de guvernele anterioare şi adusă la ruină, a promis îndreptarea şi ordinea prin legi, cari să fie executate de sus până jos de toţi cetăţenii. Ne aducem aminte de promisa lege a previziunei, a legei pentru funcţionarii Statului de a-şi dovedi de unde şi din ce venite şi-au conglomerat averi şi palate. Vor revizui reforma agrară pe care răp. Alecu Constantinescu a defraudat-o în modul cel mai grotesc îmbogăţind Grödeleştii, Tislereştii, Urmanczeştii şi toţi ortacii lui perciunaţi. Da am dori cu toată dragostea ce o avem pentru ţara noastră atât de obidită după răsboi să înceapă cu sancţiunile mult promise. Să aducă la bara justiţiei pe toţi fraudatorii banului public şi averilor statului, pe toţi îmbogăţiţii peste noapte, înainte, în şi după răsboiu, ca datoriile ţărei interne şi externe să le plătească aceştia, cari au considerat averea Statului ca avere proprie şi au jefuit-o în modul cel mai mişelesc. Şi făuritorul ţării noastre, răposatul în Domnul Marele Rege Ferdinand, a soluţionat într'o vorbire a Sa, ca îmbogăţiţii să plătească datoriile ţării şi nu sărăcimea.

Neamul nostru românesc s'a aşteptat după atâtea promisiuuni de naţionalism, să vină curat în alegeri, nu cu Jidanii, din care cauză poporul a mers foarte desolat la alegeri, fără nici o expresie de bucurie şi vioiciune. A observat înşelarea. Tocmai pentru aceasta pretindem că promisiunile să le traducă în fapt, să înceapă o eră nouă în gospodăria ţării, să ridice ţărănimea din sărăcia care a adus-o tocmai speculaţiunile Jidanilor, duşmanii de moarte a Neamului Românesc. Dacă nu vor satisface aceste dorinţe ale Românilor îşi vor pierde cu totul încrederea dată. Videant consules.

Pr. I. T.

Pentru Ziarul „Ordinea" din Bucureşti.

Intrebăm pe vajnicul luptător Dl Mihail Burileanu, care a suprimat din viaţa gazetărească pe Popescu Pamfil zis Şeicaru aşa cum merită această excrescenţa postbelică, îl întrebăm cu toată stima ce i se cuvine pe directorul ziarului *„Ordinea"*, ce crede Domnia sa despre conţinutul cărţii intitulată *„Les forces secretes de la Revolution"* scrisă de L. de Ponçins şi apărută la Paris 1928, ce să găseşte la libraria Cartea românească din Cluj.

Dl Mihail Burileanu, care dovedeşte un curaj cetăţenesc ce ne face să sperăm în aurora unor vremuri mai bune, stăpânite de iubirea de adevăr şi de neam, are datoria ca dela tribuna scrisului său tot mai mult gustat de opinia publică, să facă personal ori să dispună a se face de către un redactor al ziarului său o recenzie fidelă a susnumitei cărţi, comunicând marelui public conţinutul, fără rezerve şi atenuări de stil, cari ar altera fondul şi forma curajosului autor al cărţii intitulată *Les forces secrètes de la Révolution.*

Infrăţirea românească — Redacţia.

Notă.

In No. 19 din 24 Ian. 1929 al ziarului „Patria" la pagina 3, unde un naiv riporter, scrie despre un anume banchet al dlui Octavian Goga, afirmă că eu aşi fi participat ca reprezentant al L. A. N. C. Nu m'ar micşora nici mări întru nimic prezenţa la un banchet politic oarecare, dar adevărul este, că în anul curent n'am fost la nici-un banchet politic, deci afirmaţunea din ziarul „Patria" este *o minciună de prost gust.* Poate naivul scrib, urmărea vreo întrigă oarecare; dragă adolescente nu pontez pe nici-o slujbă, dela care m'ar putea îndepărta o minciună inserată în gazeta oficială. Neiscălitului riporter îi dau un sfat, să nu mai scrie, nici să nu mai spue minciuni, căci ce să va alege de el când va fi matur. Vom reveni.

Dr. Lazăr Isaicu.

INFORMAŢIUNI.

„Infrăţirea românească pentru popor". Aducem la cunoştinţă că ziarul nostru numit „Infrăţirea românească pentru popor" de sub conducerea Dlui Profesor I. C. Cătuneanu dela Universitatea din Cluj, va continua să apară regulat aşa încât fiecare sătean, bun Român şi adevărat creştin, va avea bucuria să-l citească în ceasurile lui de tihnă. Noi voim să luminăm poporul asupra pericolului jidovesc şi suntem siguri că isbânda noastră va veni, pentrucă ceeace propovăduim este drept şi adevărat.

Rugăm pe cititorii noştri, cari primesc această foaie pentru popor, să o dea mai departe spre a fi citită şi pe cât îi ajută punga şi îi îndeamnă sufletul, să ne sprijine făcând abonamente, cari costă numai 120 lei pe an, adecă zece lei la lună.

Luaţi aminte, fraţi cititori, că 10 lei pe lună nu poate atârna prea greu nici în cea mai săracă gospodărie, când trebue să ţinem seamă că înaintaşii noştri au jertfit mult mai mult ca să ajungem la desrobirea neamului, pe care Jidanii din nou vor să-l bage în jugul robiei.

Din Maramureşul stăpânit de Jidani. La noi în Maramureş legile ţării nu se respectă.

Jidanii trăesc ca în adevărata lor ţară, Palestina. Cine vrea să vadă Palestina mică din România Mare, să poftească la noi în Maramureş să vadă că Sâmbăta totul e în sărbătoare, dar Duminica totul e în activitate de muncă. Fabrica de piepteni, lucrează de Sâmbăta seara, înspre Sfânta Duminică până la 6—7. Brutăriile lucrează de Sâmbătă seara după ieşirea şabăsului, până Vineri seara când Jidanii intră în sabăs. Cu toate că Dir. gen. din Ministerul Muncii cu No. 27426 din 7 Noembrie 1927 dispune ca brutarii numai Luni dimineaţa la oarele 6 să reia lucrul. Dacă Jidanii nu respectă legile ţării, poliţia trebue să-i dea în judecată, ca contravenienţi la legea repausului Duminical. Dacă Jidanii nu respectă sfintele noastre sărbători, preoţii cu crucea în mână să ceară autorităţilor respectarea sfintelor sărbători. Dar unde ne sunt preoţii? Cuibăriţi în partidele politice, certându-se pentru demnităţi. Vom reveni.

Din isprăvile actualului ministru de Interne. Vom publica o serie de informaţii şi le vom începe cu o corespondenţă din Abrud, despre cazul Dlui Avram Vesa, pretor în Abrud, prigonit şi de liberali şi de naţional-ţărănişti.

Ce este judaismul? Intrebare greu de interpretat şi răspuns problematic. Să lăsăm sarcina aceasta însăşi Jidanilor. Intr'un articol întitulat *„Firea Judaismului"* („Almanahul israelit ilustrat" pe anul 1906, pag. 43-47) Dr. S. Bernfeld-Berlin între altele spune: *„Cu alte cuvinte, Judaismul, după concepţia Talmudului înseamnă naţionalitate şi nu religiune".* Şi încheerea acestui articol apologetic al Judaismului glăsueşte: *Judaismul nu este o religiune şi nici nu vrea să fie; el este tot aşa de puţin creat pentru individ, fiindcă el înseamnă sinteza vieţii naţionale. Judaismul conţine şi religiune, fiindcă în această comoară comună trebue să fie tot. Dar partea naţională stăpâneşte şi nu partea religioasă, din care cauză Judaismul ca religiune nu este decât o formă temporară, care va face loc alteia. Firea Judaismului însă este poporul evreesc, atâta timp cât trăeşte şi creiază."*

Duşmanii sănătăţii poporului. In discursul său dela Senat din 29 Dec. 1928, *Dl Ministru de Interne Vaida Voevod,* vorbind de grija ce trebue purtată sănătăţii poporului, a amintit tuberculoza şi sifilisul. Ne întrebăm cum a uitat Excelenţa sa să pomenească *alcoolismul?* Oare pentrucă este răspândit de prietenii actualului guvern, de Jidani?

Premiile gazetei „Infrăţirea Românească pentru popor". In dorinţa noastră de a lumina cât mai temeinic, pe fraţii noştri plugari, asupra pericolului jidovesc, pericol ce ne ameninţă cu dărâmarea scumpei noastre Ţări şi Biserici, am hotărît să trimitem — ca premiu — tuturor acelora care au plătit 120 Lei abonamentul pe un an întreg:

Călăuza bunilor Români; Fotografia Dlui Prof. I. C. Cătuneanu şi o revistă „Infrăţirea Românească".

Aceia cari au trimis abonamentul numai pe o jumătate de an să grăbească a ne trimite şi restul de bani pe a doua jumătate a anului, pentruca să-i putem împărtăşi şi pe dânşii de premiile gazetei noastre.

Acel Român, care ne câştigă 10 abonaţi noi, plătiţi pe un an de zile, va primi drept premiu cărţile *Cuvinte adevărate de I. C. Cătuneanu; Scrisoarea lui Chamberlain,* despre chestiunea Jidovească în România.